

at en Fritagelse for Skoleunderviisning i $\frac{1}{2}$ Aar kan være mindre passende eller hensigtsmæssig, saasnart den anvendes enten i Kjøbenhavn eller Kjøbstæderne, og at det der kunde være passende, at denne Frihed indskrænkedes til en kortere Tid end $\frac{1}{2}$ Aar; men, da det ogsaa er ganske forbeholdt Skolebestyrelsen, at indskrænke det saaledes for de enkelte Tilfælde, hvori Fritagelsen maatte blive forlangt, idet det udtrykkelig er sagt i Udvalgets Forslag, at det skal kunne fritage et Barn ganske eller tildeels for Skolegang i $\frac{1}{2}$ Aar, saa staaer det derved i Skolebestyrelsens Magt; naar Omstændighederne forøvrigt tilraade det, at indskrænke det til en kortere Tid end et halvt Aar; men, dersom det skulde anvendes paa Landet og virkelig skulde bruges der, saa har Udvalget formeent, at det var nødvendigt, at det kunde udstrækkes til et halvt Aar. Der var tillige en anden Bestemmelse i denne første Paragraph i Forslaget, saaledes som det ved den sidste Afstemning blev vedtaget her i Thinget, som gik ud paa, at de Børn, som skulde kunne nyde godt af denne Fritagelse for Skoleunderviisningen, skulde have fyldt deres 12 Aar. At der skulde være en saadan bestemt Aldersgrænse, kan Udvalget heller ikke tilraade det ærede Thing at gaae ind paa. Det følger nemlig af sig selv, at, saasnart som Magten til at give og altsaa ogsaa til at nægte denne Fritagelse er lagt i Skolebestyrelsens Haand, saa kan der ikke være den allerminste Fare at befrygte for, at Skoleunderviisningen derved skal lide Staar; men, dersom det skulde komme Forældrene og navnlig de fattige Forældre paa Landet tilgode, da kan der meget let være Tilfælde, hvor de kunne ønske deres Børn fritagne for en saadan halvaars Skolegang i en yngre Alder end 12 Aar. Der er Ingen, som er bekendt med Forholdene paa Landet, uden at han jo veed, at der paa Landet er mange Børn, som i en Alder af 9 a 10 Aar kunne være saaledes legemlig udviklede, at de meget godt kunne være istand

til at komme ud og tjene hos Bønderne i Sommertiden, og Udvalget mener, at det ikke alene er en Lettelse, som deres fattige Forældre kunne nyde ved, at de saaledes komme ud, men at det ogsaa er en Velgerning for Børnene, at de kunne, istedetfor at gaae og drive den meste Tid hjemme — thi de ere dog den meste Tid, udenfor Skoletiden, hjemme — komme hos en eller anden Bonde, hvor de kunne gjøre noget Gavn og faae en ganske anden Føde, end de kunne faae hjemme. Det er derfor Udvalgets Mening, at det ligefrem er en Forpligtelse, som man ogsaa skylder Hensynet til Børnene at sørge for, at en saadan Afgang kan aabnes dem, naar baade Forældrenes Omstændigheder gjorde Saadant ønskeligt, og der fra Skolebestyrelsens Side ikke var nogen Grund til at nægte det. Jeg maa bede det ærede Thing vel at lægge Mærke til, at den hele Raadighed derover er overgivet til Skolebestyrelsen, og at Forslaget aldeles ikke gaar ud paa, at Forældrene i den Henseende vilkaarlig skulle have nogen Ret.

Hvad angaaer den anden Paragraph, har Udvalget ønsket, at der skulde tilføies Paragraphen den Bestemmelse, at, naar et Barn var blevet fuldstændigt udfrevet af Skolen i sit 13de Aar, skulde et saadant Udskrivningsbeviis ikke alene kunne benyttes, naar det blev i det Sogn, hvortil det oprindeligt hørte, men at det ogsaa skulde have Gyldighed, om det tog Dphold eller Tjeneste i et andet Sogn. Dette Tillæg har allerede været fremsat ved 2den Behandling af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgkreds (Frølund) i den Redaction af § 2, som han havde foreslaaet, men Thinget fandt ikke Anledning til at gaae ind paa hele Paragraphen, saaledes som den foresaa, hvoraf fulgte, at denne Slutningsbestemmelse ikke blev optagen. Udvalget har imidlertid fundet, at denne Bestemmelse var et brugbart Moment i en saadan Lov, og at det derfor var ønskeligt, at den blev vedtagen.